

Publicerad 2007-03-18 09:30 av Holeofmyheart

Tror dom vet, men dom vet ingenting!

Jag kliver upp, ännu en morgonsol skiner igenom mitt fönster, och säger \"godmorgon min kära dags att vakna nu!\"

Tar mig försiktigt in till mitt matbord, där jag så sakta äter frukost medan min mor frågar \"vad ska du göra med ditt liv?\"

Springer med lätta steg in till toaletten och tvättar av mig skiten.. Av allt det orena som jag hållit på med de närmsta veckorna och åren.. Tänker tyst för mig själv \"Vad fan håller du på med?!\"

Försöker sedan att inte gråta så att min mor ser det. Vill inte få henne att tro att smärtan jag har på något sätt kan vara hennes fel!

Går in på mitt rum och klär på mig det prydligaste av kläder jag tänkas har. Den svarta sidenblusen, med det svarta ganska grovt urringade linnet under.. Med de svarta \"jeansen\" som är av stuprörsmodell. Drar på min foundation och kajal, med ett leende och klarar av dagen igen!

Men inombords bräns det av märken som dom tror att dom vet vad dom är gjorda utav! Men ingen vet någonting, för leendet döljer mina plågende sidor så fruktansvärt perfekt bra ibland.

Går ner på skolan vilket bara är promenadväg på cirka två minuter, möter upp mina vänner och skrattar och leker \"glada jag\" . Försöker få dom att tro på mig när jag säger att allting är bra och att dom inte ska oroa sig!

Slutar skoldagen och går med min tjejkompis sakta hem, pratar av mig, försöker få ut dom inskränkta orden dränkta med sorgen av Dig! Alla säger att jag borde försöka glömma för jag kände aldrig dig.. Men ändå fortsätter dom säga att jag är så likt dig!

Min vän går hem och jag blir ensammen kvar med de tankar jag haft hela mitt liv.

\"Vart tog du vägen? Varför försökte du inte ens kontakta mig?\"

Frågorna blir bara tomma i mitt huvud, förstår inte hur du kunde göra så!

Sitter framför min dator och pratar och låtsas vara glad!

Men när det kommer någon sorgsen låt gråter min själ utav blod och smärta!

Går in i badrummet igen, tvättar av mig detta fejkleende som jag kladdat på! För att försöka bevisa att det är inget fel på mig, jag mår \"perfekt\" ! Allting känns så fel nu, inte känner jag mig varken levande eller kul!

Går in till mitt rum.. klär om till min pyjamas som det är Snobben på, som man fick i julklapp av min mor. Försöker lägga huvudet på kudden och somna med mp3:n i mina öron.. Fylld med sprängd arg heavy-metal

musik som försöker döda mina tankar om att jag hatar livet!

<I>Men tystnaden tar över..</I>

Tankarna tar över skeppet som seglar i land. Dom försöker säga åt mig att jag inte längre är mycket värd för världen att ha kvar. Medan jag ligger och gråter och försöker förstå varför mina känslor har blivit så! Ser jag plötsligt Dig framför mig!

Du kommer emot mig som en skepnad av trygghet. Du tar min hand och säger att jag ska sova nu, och glömma allting dåligt som hänt idag, och alla andra dagar! För du är nu här hos mig!

<I>Vaggar mig stilla till sömns..

medan dom utanför väggarna tror dom vet allting!

- men dom vet ingenting..</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Holeofmyheart med Poeter.se id #14038 innehar upphovsrätten